



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 6. De Sacrilega celebratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

Ob hanc causam doleo ex animo, doleo intimis sensibus, & opto mihi dolorem & detestationem millies majorem, eumque à te millies & millies, humillimè & ex mero amore Tui, flagito. Misere mei Deus meus, misere mei & ignosce mihi: quia tu Deus meus es quia tu summum bonum meum es. Misere mei, creature tuę, vilis abjectę & indignę, misere, misere!

Plures actus attritionis & contritionis, tum de peccatis mortalibus, tum de venialibus, in Horologio Sacerdotali, prolixè videre licet,

CAPUT VI.

De horrendo sacrilegio Pastoris cum conscientia peccati mortalis celebrantis.

TRemendum missę sacrificium in statu peccati lethalis Deo offerre & immaculatum Agnum Dei, Jesum Christum, infinitè purum & sanctum, in cor scelere nefario fœdatum introducere; facinus est adeò horrendum &

& atrox, ut Sacerdotum nullus, nisi
vivâ fide destitutus & semiathens, vel
libidine, aliâve vehementi passione
penitus foret excæcatus, illud patrare
auderet; sed potius toto corpore at-
que omnibus artubus contremisceret,
ac fulmine & tonitru, ipso sacrilegii
momento, ferendum se reformida-
ret Unde veniam postulamus, quod
in hoc Libello ad Pastores, quos omni-
bus virtutibus conspicuos esse oportet,
de hoc gravissimo crimine agamus.
Faxit Deus, ut è millenis Pasto-
ribus, ne vel unus istius furfuris re-
periatur! cùm verò contrarium, prò
dolor! quandoque audiatur, enorme
hoc flagitium non videtur relinquen-
dum esse intactum. Quare radicem
investigemus.

Potissimum, nisi fallor, huic sevis-
simo crimini obnoxii sunt, quos Caco-
demon, Luxurię & concubinariï a-
moris retibus tenet illaqueatos; qui-
bus frequens lapsus & consuetudo
inveterata quandam quasi necessita-
tem

330 *De horrendo sacrilégio*
tem injicit; ita ut nec verè conteran-
tur, nec serium emendationis propo-
situm concipiant; sed in desperatio-
nem quodammodo & in necessitatem
propè ineluctabilem conjiciantur.
Visum sequitur cogitatio, cogitationem
delectatio, delectationem consensus, con-
sensum opus, opus consuetudo, consuetu-
dinem necessitas, necessitatem desperatio,
desperationem damnatio: ait Glossa in
Job.

Accedit, quod Luxuræ vitium, octo
pestiferos effectus generet, quos S.
Gregorius recenset L. 31. moral. c.
17. *De luxuria, inquit, cecitas men-*
tis, inconsideratio, inconstantia, preci-
pitatio, amor sui, odium Dei, affectus
presentis seculi, horror autem vel despe-
ratio futuri generantur. Quatuor pri-
mi afficiunt intellectum, hominem ex-
cæcant, finem considerare non sicut,
& precipitant. Unde non mirum est,
Pastores Luxuriæ deditos & excæca-
tos, concupiscentiisque suis abstractos
& illectos, horrendum hoc sacrile-
gium,

gium, in statu peccati mortalis celebrando, patrare non pertimescere; nam cæci sunt, nec vivæ fidei oculis vident criminis hujus atrocitatem, nec Dei præsentiam, nec districti iudicii divini rigorem, nec tormentorum infernalium æternitatem; nec gaudiorum cœlestium, quæ pro voluptatis stilla vendunt, immensitatem & perpetuitatem. Cæcitatem hanc S. Ambrosius exemplo Sodomitarum cæcitate ab Angelis percussorum, & ostium Domûs Iot reperire non valentium, Genes. 19. 11. explicat. *Hic, ait S. Doctor, ostenditur, quia cæca est omnis libido, & quod est ante se non videt.* Indèque accidit, quod sæpius etiam eodem die vel hora consentiant, cùm enim cæci, præcipites, inconsiderati & inconstantes sint, mox ut objectum delectabile occurrit, abripiuntur, illudque amplectuntur. An non stupendum cæcitatibus hujus exemplum præbet Salomon Rex? Quis enim illo sapientior? quis devotior? sed simul atque Luxuriæ

se

se dedidit; ita mox excæcatus, ita im-
mutatus, ita corruptus fuit; ut ne ve-
st. gium quidem, illius sapientis, de-
votique Salomonis in eo remanserit;
& tanquam homo veri Dei & iudicii
expers, adoravit Astarthen Deam Si-
doniorum, & Chamos Deum Moabi-
tarum, aliósque falsos Deos, quos U-
xores ejus adorabant.

Juvant quoque ad hanc miseriam
& ruinam, prædicti quatuor reliqui
Luxuriz effectus, *amor sui, odium Dei,*
affectus præsentis seculi, horror futuri.
Hinc namque omnis affectus rerum
divinarum perit, amore sui & volu-
ptatis nimio, prædominante & affe-
ctus pios elidente: unde nec verbi
divini prædicatio, nec rerum sacra-
rum lectio, nec oratio, nec Sacrame-
ntorum frequentatio sapit, pœnitenti-
am, exhomologesin, aliáque salutis
remedia respuit, & bruti instar, ho-
mo animalis ac carnalis non percipit,
& non gustat ea, quæ sunt spiritûs;
sed mente obscuratâ, & voluntate
saxi

saxi instar induratâ, cæco impetu in voluptates & interitum ruit. *Sicut*, inquit S. Hieronymus, Oseam explicans, *vinum & ebrietas eum, qui biberit, mentis suæ impotem facit; ita & fornicatio & voluptas pervertit sensum, animûmque debilitat, & de rationabili homine, brutum efficit animal.* Et quasi non esset rationis compos, ex mansueto facit iracundum, ex pacifico rixosum, ex quieto contentoque turbatum, & angoribus plenum, ex sincero perfidum, Deique sui ac salutis oblitum. Testis hujus veritatis. Rex David: quis illo mansuetior, quis magis pius, benignûsque erga amicos & inimicos? quis sagacior atque prudentior? vir secundum cor Dei factus, & oculis hominum gratiofus? at quamprimum hoc luxuriæ peccatum in animam ejus intravit, cernis eum ad eò excæcatum, ad eò crudelem, ad eò insensatum & Dei oblitum, ut eadem innocentis Uriæ cum adulterio conjunxerit & annum solidum
in

334 *De horrendo sacrilegio*
in hoc peccato permanerit, nec sen-
tens offensam Dei, nec animæ suæ
damnum, atque periculum animad-
vertens.

Sed quorsum ista tam prolixè di-
scutimus? ut clarè videamus, Sacer-
dotem aut Pastorem animarum libidi-
ne excœrari, atque indurari, intelle-
ctûque obscurato, ac voluntate corru-
ptâ, voluptatibusque vehementer
abstractâ, & illectâ, in horrendû illud
sacrilegium devolvi, ut missæ tremen-
dum sacrificium instatu peccati lethali
celebrare audeat, & sanctissimum
Jesu Christi corpus & sanguinem ore
& corde polluto sumere non perhor-
rescat. Quàm verò hoc enorme & ter-
ribile scelus sit, utinam oculos aperi-
ret & videret, quisquis ejusmodi fa-
rinæ est Sacerdos. Faxit Divina Bo-
nitas, ut, quam subteximus, considera-
tio & affectus de inferno non nemi-
nem, illuminet, atque emolliat!

CONSIDERATIO

De Inferno;

quâ

Quâ Sacerdotis animus ad dolorem peccatorum disponatur.

Non obiter sed seriò perpende,
Anima mea, & vivâ fide apprehende ineffabiles Orci calamitates; quas pro quisquiliis nugis, & voluptatibus fœdis ac momentaneis, tibi accerfis. Expende quânam istic, pro te peccatore, tibi que similibus tormenta præpararit justissimus scelerum vindex Deus. Tu enim, si in peccatis tuis moriari mox à Diabolis abiipieris & carcere profundissimo, omni que horrore plenissimo includeris. Ibi in stagnum sulphureum igne terribili exæstuans demergeris. Ibi inter damnatos, instar lignorum aridorum, in cumulum coniectos ardebis. Ibi fletus & stridor dentium, præ doloris immanitate & impatentia, te divexabit. Ibi Dæmonum horrenda monstra in te deservient: ibi summi in corpore dolores; summa in sensibus omnibus afflictiones, vehementissimè te cruciabunt: ibi in ani-

ma.

ma ex consideratione infiniti damni, & tantorum malorum, præsertim æternitatis (per quam totam, hæc omnia damna & mala, sine ulla mitigatione, durabunt) in comprehensibilis tristitia & desperatio dirissimè, te torquebit. O æternitas in bonis infinitum bonum! O æternitas in malis infinitum malum! O anima mea! cogita quantum malum, quàm horrendum & intolerabile sit, ardere in fornace vel per unum diem? quantum, per annum? quantum, per centum annos? quantum per mille, per centum millia annorum? Quantam tristitiam animo conciperes, si per centum millia annorum ardere deberes? at si accesserit æternitas, supplicium hoc erit infinitè majus, infinitè pejus, & incomparabiliter majorem tristitiam animo tuo pariet. Quanta, obsecro debet esse tristitia illa, quæ incomparabiliter major & gravior est, quàm tristitia, quæ ex incendio centum millium annorum subeundo, conciperetur?

tur? O animamea, quis non perhorrescat ad tanta supplicia? quis non libenter, ut tanta mala evadat, & in securo portu se constituat, voluptates, honores, & divitias hujus mundi contemnat, & arctam salutis viam capessat? quis summam non ducat, fatuitatem, ob re terrenas, & momentaneas, immensi & æterni mali periculo se exponere?

Rego te, Domine, per infinitam bonitatem tuam, illustramentem meam, ut peccati, quod tanta mala meretur, gravitatem clariùs cognoscam, & gratiã tuã animum corrobora, ut illud detestari & evitare valeam: ne aliquando in illud miseriarum pelagus infinitum, cum corpore & anima præcipiter: *Ubi vermis eorum non moritur & ignis non exstinguitur, Marci 9. 44. sed fumus tormentorum eorum, ascendet in secula seculorum. Apoc. 14. 11.*

AFFECTUS

Sacerdotis sacrilegi, pœnitentis.

P

Miseri-

Misericordissime Deus, & simul
 iudex ac vindex peccatorum
 justissime, Domine JESU Christe! Ec-
 ce ego sum Sacerdos ille & Pastor o-
 vium à te constitutus; qui toties in
 statu peccati mortalis, ad altare tre-
 mendum accedo, teque, in medio An-
 gelorum, iniquitatem meam maxi-
 mam & summam clementiam tuam
 obstupescantium, agnum immacula-
 tum, corde impuro offero, & ore im-
 mundo sumere audeo.

I. Agnosco & ad pedes crucifixi
 provolutus, ingemiscens fateor; Juda
 fure, proditore, sacrilego, longè sum
 peior & abominabilior: ille enim se-
 mel duntaxat sanctissimum corpus
 tuum ore sacrilego sumpsit: & post
buccellam introivit in eum Sathanas.
 Joan. 13. 17 Ego verò indies ore &
 corde scelesto te sumo; totiesque in
 me intransentem Sathanam suscipio. Ju-
 das fur erat, & oculos habens, ex qui-
 bus pecuniam abstulit: Ego non pe-
 cuniam; sed Dei Filium, mihi inde-
 bitum

bitum, furor & invito Domino, ac repugnante Patre, & Filio, & Spiritu sancto, ulurpo ac sumo, in meam perditionem, ejusque summam ignominiam & displicentiam. Judas proditor fuit & homicida, *tradens sanguinem justum*. Matth. 27. 4. Ego homicida longè deterior: nam quoties manibus pollutis te offerens, & ore impio sumens, trado sanguinem justum? Si igitur Judas Diabolus fuit, juxta illud Christi Joan. 6. 70. *Ex vobis unus Diabolus est*. Quisnam sum ego? nunquid Cacodæmon, & centum Diabolis deterior? Scelestior sum Crucifixoribus tuis, qui semel te, ignorantes cruci affixerunt; ego verò sciens & volens, quoties indignè celebros, toties te denuò, quantum in me est, crucifigo, neco, trucido, annumeror-que illis, de quibus Apostolus ait ad Hebr. c. 6. *Crucifigentes sibi metipsis filium Dei & ostentui (seu ludibrio) habentes*. Immanior sum quovis Parricidâ & Matricidâ; quia dum sacri-

legē celebrando & communicando, peccato lethali me obstringo, divinum præceptum tuum sperno, voluntatem sanctam abjicio, sapientiam evertō, justitiam exhibilo, scientiam irrideo, immensitatem contraho, potentiam despicio, bonitatem infinitam proculco; & Dei actione, auxilio & concursu, mihi oblato, in ejus injuriam & contumeliam abutor; & membris meis, tanquam armis, ausu temerario, in ipsum Creatorem meum insurgo. O malitiam & nequitiam, abominandam! O ingratitude & immanitatem non ferendam!

2. O me furem, homicidam, sacrilegum, Parricidam, Deicidam, Judā millies deteriorem! An non mereor, quoties cum conscientia lethalis peccati celebros, ut cum Juda me suspendam, medius crepem, & effundam omnia viscera mea? An non mereor, ut Diabolorum legio integra me possideat, fulmen è cœlo feriat, tonitru percutiat, terra dehiscens velut Core Dathan

Dathan & Abiron vivum absorbeat
 & in infernum me sacrilegum demer-
 gat? An non mereor, ut pro libidine
 & summa temeritate mea, æternos
 Orci cruciatus, flammæ inextingui-
 biles, vermes immortales, tenebras
 exteriores, maledictionem, despera-
 tionem, & damnationem perpetuam
 sustineam? O Deus, revela oculos
 meos, ut videam, & miserrimum
 meum statum cognoscam! *Miserere
 mei Deus, secundum magnam misericor-
 diam tuam!* abyssus abyssum invocat,
 abyssus malitiæ & miseriæ, abyssum
 bonitatis & misericordiæ infinitæ!
*Infixus sum in limo profundi, profun-
 distimè: Iniquitates mee supergressæ
 sunt caput meum, & sicut onus grave
 gravata sunt super me. Psal. 37. respice
 in me & miserere mei! manum porrige
 & eripe me de luto facis.*

Subjungi potest actus doloris & contritionis,
 vel capite quinto proximè præcedenti positus,
 vel immediatè subsequens.